

నాకేమికావాలో నాకే తెలియని కామన.

తెలీనిదాని కోసం ఆరాటం.

అటువంటి సమయంలో ఇందిర
పరిచయం.

ఎడారి గుండె మీద తుషారబిందు
చిలకరింపు.

ఆమె ఆకర్షణీయమైన కనులు చిత్రంగా
మాట్లాడుతుంటాయి.

వొకరినొకరు చూడాలనుకొని కల్పించుకొనే

సందర్భాలు అనేకం. వెన్నెల
తడిసి గాలి స్నిగ్ధత్వాన్ని సృష్టిస్తూ
వెన్నెల వెలుతురు చీకటికాంతి
కళ్ళనిండా అద్వైతించిన రససిద్ధి.

జీవితంలో అన్నీ రసవత్తరమయిన
ఘట్టాలుండవు. ఒక్కొక్క క్షణంలో మహత్తరమయిన
అనుభవం కలుగవచ్చు. ప్రథమంగా ఆమెను చూసినప్పుడు,
వొకరి వొకరు వెతుక్కుంటూ గుర్తించి కలుసుకున్నట్లు కళ్ళు

మెరిసిన క్షణం, అదే మహత్తర అనుభవం!

ఇందిర ఇంటిగేటు కీచు శబ్దంతో తెరచుకుంటుంది. ఇక్కడ కంటిరెప్పలు కిటికీలోంచి విచ్చుకుంటాయి. అనంగుడి నీలోత్పలం మనో
తల్పాన్ని తాకుతుంది. దిగంతాల చూపులు ఆమెను చుట్టివేస్తాయి. లోతైన ప్రేమరురి, కాలశూన్యత. ఆమె సమీపంలో కలిగింది.

భౌతికం కాని సామీప్యత భౌతిక, మానసిక తలాలను అధిగమించి ఆధ్యాత్మిక కామన అనుభవం.

ఒషో చెప్తారు 'ప్రాకృతిక శరీర పరిమళాలకు వ్యక్తులు పరస్పర
ఆకర్షితులౌతారు. ఏదో రసాయనిక క్రియవలనే ఇద్దరు వ్యక్తులు
క్షణకాలం ఆకర్షితులవుతారు. ఈ సహజ పరిమళాలను మనం
డియోడరెంట్స్ తో చిన్నాభిన్నం చేసుకుంటాము. పశువక్ష్యాదులు
శ్చ పరిమళాల ఫలనే ఆకర్షితులయి ఆనందం అనుభవిస్తుం
టాయి, అదే మానవ విషాదం.

చిత్రమైన మౌనభాషలో కనులు మాట్లాడుకుంటాయి. పరస్పర
రానురాగం అనిర్వచనీయమై కలుగుతుంది. ఎదురుగా పక్షులు

ఎగురుతుంటే ఏదో ఒక చిలుకగానో పక్షిగానో అయి ఎగురుతుంటే ఎంతో సంతోషంగా వుండును గదా అని మనసు ఆశ పడుతుంది.

నిజంగా వాటిల్లో ఆ సంతోషం వుందో లేదో లేక వాటి స్వేచ్ఛా విహారం, ఆకాశయానం, చెట్ల కొమ్మలపై కబుర్లు చెప్పుకుంటూ
కూచోడం ముచ్చటేస్తుంది. వాటి మనోస్థితి శాంతంగా వుంటుందేమో! అనిపిస్తుంది.

జీవనంలో అనుభవం క్షణికమే! అనుభవాల క్షణాలమీద బతుకు నడుస్తుంది. అదే మనసు కల్పించే మాయ.

ఏదో సాధించాలనే తపన వలన జీవితం సీరియస్ అయిపోయింది. గడచిన జీవితపు నీడలు దిగులు పెడుతుంటాయి. ఏదో సాధిం
చాలనే ఆశయాల వలన, సాధించినది కనబడక ఇంకా ఇంకా పొందాలనే ఆరాటం, వృత్తిగా జర్నలిజం ఎన్నుకోవడం చీరాల రామారా
వుగారి చలవే! అదే ప్రవృత్తికి కొంచెం దగ్గర అనిపించింది. రామారావుగారు నిబద్ధతకు మారుపేరు. ఆయన 'హిందూ' ఫీచర్లకు జాతీ
యస్థాయిలో మంచి స్పందన వస్తుంది. నా డిగ్రీ పూర్తికాగానే 'న్యూస్ కంట్రీబ్యూటర్'గా నా నియామకం ఆయనే తెప్పించారు. జర్నలి
జం 'ఓనమాలు' ఆయన దగ్గరే నేర్చుకున్నాను. వైవిధ్యమైన న్యూస్ కవరేజి ఆకర్షణీయంగా వుండటంతో నన్ను 'సిటీ బ్యూరో'కి ప్రమో
ట్ చేసి, బదిలీ చేశారు.

సిటీలో జీవితం ఈ కాలనీలోనే మొదలయింది. ఎయిర్పోర్టుకు దగ్గరవడంతో బహుళ అంతస్తులు లేవు. రియల్టర్ల కన్నుబడని
కాలనీ.

గణపతి, ఆంజనేయ దేవాలయాలు ఒకే ప్రాంగణంలో వున్నాయి. దేవాలయాల ఎదురింటిలో నేను, దేవాలయం ప్రక్కగా ఇందిర

కథ

పర్యటి

డాక్టర్ ధేనువకొండ శ్రీరామమూర్తి

“నా కనులు ఎప్పుడూ
మిమ్మల్ని వెతుకుతుండాలి
నా కళ్ళు ఐ బాంక్లో
అప్పగించండి. ఎవరి ద్వారా
నైనా మిమ్మల్ని చూస్తుండాలి... ఇందిర.

తప్పింది శరీరం.

ఎక్కుతున్నానో, దిగుతున్నానో తెలీని స్థితి, అయినా కదలిక
స్ఫురించింది.

‘సుకుమారంగా వున్న ఈమెకు ఈ అపరిమిత దుఃఖాన్ని
మోయగల శక్తి ఎక్కడ నుంచి వచ్చింది, నా కోసమై ఎంతగా వేచి
వుండో గదా!’

మనస్సులో ఒంటరితనం ఎంత భయంకరం?

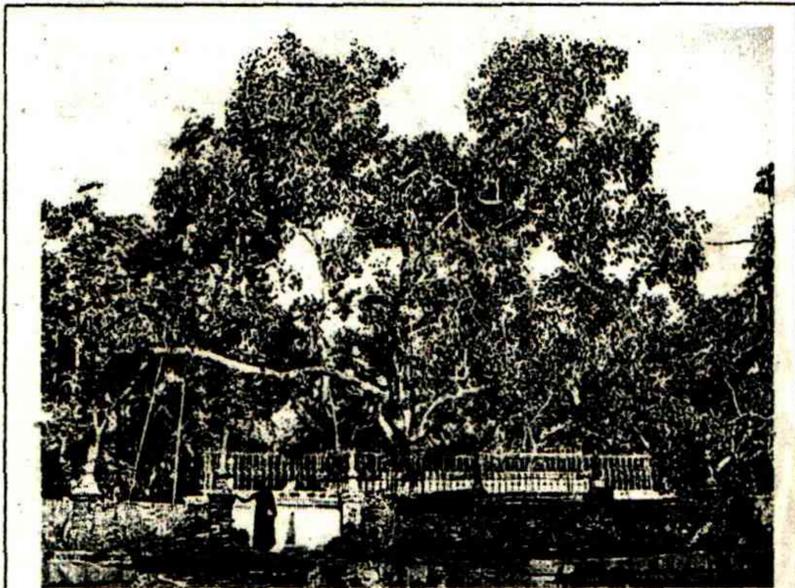
ఇందిర ఇంటివేపు నడిచాను.

ఇంటికి తాళం వేసి వుంది.

అంతలోనే ఎక్కడికి వెళ్ళినట్లు ఆశ్చర్యమేసింది.

వీరయ్య షాపు దగ్గరకు వెళ్ళి నిల్చున్నాను.

వీరయ్య పని ఆపి పక్కగా వచ్చి నిల్చున్నాడు.

వానరాల ఆగడం

శ్రీలంక బౌద్ధ సన్యాసులకు కోతులతో పెద్ద చిక్కెవచ్చింది. సుమారు 2550 సంవత్సరాల క్రితం బుద్ధభగవానుడు గయలో ఏ బోధి వృక్షం కింద జ్ఞానం పొందాడో ఆ మహాబోధి వృక్ష శాఖనోక దానిని శ్రీలంకలోని అనురాధపురంలో నాటారు. ఇప్పటికీ ఆ పవిత్ర వృక్షాన్ని బౌద్ధులు భక్తి శ్రద్ధలతో పూజిస్తున్నారు. అయితే ఇప్పుడొచ్చిన చిక్కెమిటంటే ఆ వృక్షానికి కోతుల బెడద పట్టుకుంది. కోతులు మహాబోధికి తీవ్రమైన హాని తలపెడుతున్నాయని శ్రీలంక ప్రధాన బౌద్ధాచార్యులు పల్లెగామ శ్రీనివాస అంటున్నారు. సరిగ్గా 23 సంవత్సరాల క్రితం 1985లో తమిళ తీవ్రవాద సంస్థ ఎల్.టి.టి.ఈ ఈ మహాబోధిపై దాడిచేసింది. ఈ దాడిలో ముగ్గురు బౌద్ధ భిక్షువులతోపాటు 25 మంది భక్తులను, 117 మంది యాత్రికులను చంపివేశారు. ఆనాడు తమిళ తీవ్రవాదులు బోధివృక్షానికి చేసిన హానికన్నా ఇప్పుడు కోతులు చేస్తున్న హానే ఎక్కువగా ఉందని బౌద్ధులు వాపోతున్నారు. ఎల్.టి.టి.ఈ దాడి దగ్గరినుండి భద్రతా దళాలు, బౌద్ధ భిక్షువులు మహాబోధికి కాపలా కాస్తున్నారు. అయితే తీవ్రవాదులెవరూ అటువైపు రావడంలేదుకానీ వానరాలు మాత్రం వీరి కన్నుగప్పి బోధివృక్షానికి నష్టాన్ని కలుగజేస్తున్నాయి.

“బాబు ఇందిరమ్మ... ..” నీరు నిండిన కళ్ళతో వీరయ్య.
“అసలు ఏమైంది వీరయ్య?”
“బాబు మీరు వెళ్ళిన కొద్ది రోజులకే వారు ఇల్లు మారారు. తరువాత తెలిసింది బాబు. ఆమెకు సుస్తీ చేసింది వైద్యం ఖర్చు లకోసం ఇల్లు అమ్ముకున్నారు. కాన్సరట!!”
కేవలం ఆరు నెలల్లో ఎంత ఘోరం!
“మారిన ఇల్లు కనుక్కొని చెప్పు వీరయ్యా!”
నిస్పృహతో మానమైన జీవితం నిండా అశాంతి.

జర్నలిస్టుగా గౌరవం పొందానన్న అనుభూతి కలిగింది. ముఖ్య మంత్రి సహాయనిధి నుండి కేవలం ఆరు గంటల వ్యవధిలో అభ్యర్థనపత్రం అంది అందగానే మంజూరు చేయడం, వారి శ్రద్ధ గొప్ప తృప్తినిచ్చింది. సమాజంలో జర్నలిస్టుకు గౌరవం ఆపాదించినట్లయింది. గొప్ప అవార్డు అందుకున్నంత ఫీలింగ్ కలిగింది.

‘వెళ్ళిపోతున్నా’ ఇందిర కళ్ళు నాపై నిలబెట్టింది. నా చేతిని పట్టుకొని వూపింది. మృత్యువును స్పృశించినట్లుంది. శిథిలావశిష్టమైన శరీరం. ఎముకల గూడుపై కేవలం చర్మం కప్పేవేళ. కన్నీళ్ళు రాల్చిన ఆమె నేత్రాలు నిర్మలంగా వున్నాయి. నన్ను చూశాక నేత్ర పత్రాలు వికసించాయి.

ఆత్మిక భావక ఇంత గాఢంగా వుంటుందా? హృదయంలో సానుభూతి ధైర్యమివ్వడం, ఓదార్పునిస్తుంది. జీవి చైతన్యం కడసారిగా నా చేతుల్లో కదలాడింది. అసాధ్యమనుకున్నదానిని సుసాధ్యం చేసుకొని తక్కువ సమయంలో ముఖ్యమంత్రి సహాయ నిధి నుంచి తెచ్చిన మంజూరు పత్రాల్ని చైతన్యం కోల్పోయిన చేతిలో వుంచాను. చేజారిన సమయం కలచివేసింది.

ప్రతి దీపపు కాంతి నక్షత్రాలవేపు అనంతంగా ప్రయాణిస్తుందంటారు. మానవ హృదయంలో ఉద్భవించే గాఢవాంఛలు తీవ్రభావాలు ప్రేమానురాగాలు ఆ మనుషులు పోయినా ఏ దిక్కులోనో హృదయాలలోనో వెలుగుతుంటాయేమో! నిర్మలత్వం ఆమె ముఖం మీద నిలిచిపోయింది. చివరి వీడ్కోలు ఇంత నిశ్శబ్దంగా వుంటుందని ఊహించలేదు. నా భుజం మీద ఎవరిదో చేయి పడింది. తలెత్తి చూశాను. నా చేతిలో కాగితం వుంచారు.

విప్పి చూశాను.
“నా కనులు ఎప్పుడూ మిమ్మల్ని వెతుకుతుండాలి నా కళ్ళు ఐ బాంక్లో అప్పగించండి. ఎవరి ద్వారానైనా మిమ్మల్ని చూస్తుండాలి... ఇందిర.

